

Η πίστη που συγκλονίζει (π. Δημητρίου Μπόκου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Οι άγιοι Πάντες, όλοι δηλ. οι άγιοι, τιμώνται την πρώτη Κυριακή μετά την εορτή της Πεντηκοστής. «Αστέρες πολύφωτοι του νοητού στερεώματος» της Εκκλησίας, αποδεικνύουν με τη λάμψη τους τη διαχρονική ζωοποιό αειφορία της επιφοιτήσεως του Αγίου Πνεύματος.

Εξόχως εξάιρεται στο αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, ως καίριο χαρακτηριστικό της ζωής τους, που τους διαχωρίζει από τη χλιαρή ογκώδη μάζα των συνήθων Χριστιανών, η απόλυτη αυτοπαράδοσή τους, με βαθιά εμπιστοσύνη, στον Θεό. Αυτό που απλά ονομάζουμε πίστη. Όχι σαν μια αδιάφορη αποδοχή κάποιων ιδεολογικών σχημάτων, που δεν εξέρχεται από τα όρια μιας εγκεφαλικής διεργασίας. Αλλά σαν μια ριζική και εκ βαθέων ανατρεπτική αλλαγή του τρόπου ζωής, ώστε αυτή να προσανατολισθεί ευθέως προς το θέλημα του Θεού.

Από τα συγκλονιστικά παραδείγματα τέτοιας πίστης, που αναπροσδιορίζει τη ζωή του ανθρώπου, οδηγώντας τον σε πλήρη αλλαγή πλευσης, ξεχωρίζει η μορφή του μεγάλου πατριάρχου Αβραάμ. Κάποτε ο Θεός του είπε: «Φύγε από τη χώρα σου, από τους συγγενείς σου κι από το σπίτι του πατέρα σου, και πήγαινε σε μια χώρα που εγώ θα σου δείξω. Θα κάνω από σένα ένα μεγάλο έθνος και θα σε ευλογήσω» (Γεν. 12, 1-2).

«Λόγω της πιστεώς του ο Αβραάμ υπάκουσε, όταν κλήθηκε να εξέλθει από την πατρίδα του και να πάει στον τόπο που έμελλε να λάβει κληρονομία. Και εξήλθε, χωρίς να ξέρει που πηγαίνει. Χάρη στην πίστη του έμεινε στη γη που του υποσχέθηκε ο Θεός θεωρώντας την ως ξένη. Και κατοίκησε σε σκηνές με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους συγκληρονόμους της ίδιας υποσχέσεως του Θεού». Χάρη στην πίστη του αυτή δέχτηκε να προσφέρει θυσία στον Θεό τον υιό του Ισαάκ και επέδειξε σε όλα απόλυτη υπακοή στον Θεό (Εβρ. 11, 8 εξ.).

Μια τέτοια πίστη που αναδιατάσσει εκ θεμελίων τον άνθρωπο, είναι το πάντοτε ζητούμενο. Πως γεννιέται; Γιατί δεν είναι όλοι οι άνθρωποι το ίδιο δεκτικοί απέναντί της; Πολλοί είδαν τον Χριστό και τα θαύματά του, δεν πίστεψαν όμως όλοι σ' Αυτόν. Άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου. Η συνάντηση με τον Χριστό δεν επενεργεί με τον ίδιο τρόπο, μηχανικά, αυτόματα, σε όλους. Φαίνεται πως και η πίστη χρειάζεται κάποιες προϋποθέσεις.

«Όταν ήμουν έντεκα-δώδεκα χρόνων, γράφει μια νεαρή Εβραία και τώρα Ορθόδοξη Χριστιανή, τότε που περνούσα τα πιο δυστυχημένα χρόνια της ζωής μου, θυμάμαι ότι έμεινα άφωνη μπροστά σε μια εικόνα του Χριστού. ...Το μόνο πράγμα που θυμάμαι είναι τα μάτια Του. Τόσο σοβαρά, τόσο βαθιά, τόσο γεμάτα αγάπη, που με συγκλόνισαν ως τα κατάβαθα της καρδιάς μου. Εκείνη την εποχή ήμουν πολύ εχθρική προς τη θρησκεία και κυρίως προς τη χριστιανική πίστη. Κάτι όμως σ' εκείνη την εικόνα με έκανε να πονώ – χωρίς να ξέρω το γιατί, χωρίς να καταλαβαίνω. Ήμουν λυπημένη και αξιολύπητη, κι εκείνο το βλέμμα με έκανε κομμάτια».

Πολύ προκατειλημμένη απέναντι στον Χριστό, έχοντας υποστεί πλήση εγκεφάλου να Τον μισεί, η νεαρή Εβραία Μάρτζορ Κόρμπμαν λέει, πως ανήκει σε μια γενιά ξεριζωμένη, χαοτική, εξουθενωμένη, που έχει πετάξει τα πάντα και είναι συνεχώς με άδεια χέρια.

«Κι εκεί ακριβώς, στην άρνησή μας να δεχθούμε οτιδήποτε άλλο πέρα από το απόλυτο αγαθό, μας συναντά ο Θεός. Ο Θεός έρχεται σ' εμάς την ώρα της απόλυτης συντριβής μας. Ο Χριστός με πλησίασε καταμεσής του σχολείου, όταν Τον είδα σε μια εικόνα ... Μας έχουν ονομάσει άθεους, επειδή δεν ομολογούμε ένα πιστεύω, ...όμως υπάρχει μέσα μας ένα αίσθημα απελπισίας, ότι σ' αυτόν τον σκοτεινό κόσμο θα πρέπει να υπάρχει ελπίδα κι εμείς έχουμε αποδυθεί στην ξέφρενη αναζήτησή της. Ανοίχτηκα στην αλήθεια που πάντοτε αναζητούσα. Όταν μιλώ στους ανθρώπους της ηλικίας μου, παρατηρώ ότι ακούνε με ένταση και προσοχή. Ενδιαφέρονται με γνησιότητα για τον Θεό. Τον περιμένουν» (Στη μέση της ερήμου, εκδ. Εν Πλω, σ. 25-31).

Μήπως η συγκλονιστική εμπειρία της πίστης συνοδεύει μόνο εκείνους, που αναζητούν απελπισμένα και με απόλυτη ειλικρίνεια το απόλυτο αγαθό και όχι εμάς, τους συνηθισμένους Χριστιανούς, που βλέπουμε και την πίστη σαν ένα ακόμα εργαλείο για μια καλύτερη βόλεψη μέσα στον κόσμο;

(ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, αρ. φ. 347, Ιούνιος 2012)

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com